

РЕШЕНИЕ

№ 295

гр. София, 04.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 13-ТИ ТЪРГОВСКИ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анелия Цанова

Членове: Христо Лазаров
Николай Ст. Метанов

при участието на секретаря Тания Ж. П. Вълчева
като разгледа докладваното от Николай Ст. Метанов Въззивно търговско дело № 20211001000132 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.613а ТЗ.

Образувано е по въззивна жалба вх. № 39378 от 05.05.2020г. по описа на Софийски градски съд на „БЪЛГАРСКА БАНКА ЗА РАЗВИТИЕ“ АД, ЕИК 121856059, въззивна жалба вх. № 39608 от 07.05.2020г. по описа на Софийски градски съд на „ПОНССТРОЙИНЖЕНЕРИНГ“ АД, ЕИК 102907182, и двете срещу решение № 633 от 24.04.2020г., постановено по т.д. № 4510/2016г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI-11 състав, с което е открито производство по несъстоятелност на осн.чл.630 ТЗ спрямо „ПОНССТРОЙ ИНЖЕНЕРИНГ“ АД, ЕИК 102907182, обявена е неплатежоспособността на „ПОНССТРОЙ ИНЖЕНЕРИНГ“ АД, ЕИК 102907182, с начална дата - 01.07.2018г., допуснато е обезпечение чрез обща възбрана и заповед върху имуществото на „ПОНССТРОЙ ИНЖЕНЕРИНГ“ АД, ЕИК 102907182, назначен е временен синдик и е определена дата на първо събрание на кредиторите, и частна жалба вх. № 303696 от 17.12.2020г. по описа на Софийски градски съд на „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД, ЕИК 130570053, срещу решение от 16.11.2020г., постановено по т.д. № 4510/2016г. по описа на Софийски градски съд, ТО, VI-11 състав, с което: е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на решение №633 от 24.04.2020 г., по т. д. №4510/2016 г., СГС, ТО, VI-11 с-в, като е допълнено по следния начин: „ОСЪЖДА „Понсстройинженеринг“ АД, ЕИК 102907182, гр. София, ул. „Чаталджа“ №3, ет. 3, да заплати на основание чл.78, ал.1 ГПК на „Хидроинжект“ ЕООД, ЕИК 130570053, гр.София, р-н „Овча купел“, ул. „Драгоман“ 74 сумата от 7 035 лева,

представляваща направени в производството разноси; е допуснато изменение на решение №633 от 24.04.2020 г., по т. д. №4510/2016 г., СГС, ТО, VI-11, в частта за разностите, като е постановено: ОСЪЖДА „Понсстройинженеринг“ АД, ЕИК 102907182, гр. София, ул. „Чатаджда“ №3, ет. 3 да заплати на основание чл. 78, ал.1 ГПК на „Хидроинжект“ ЕООД, ЕИК 130570053, гр. София, р-н „Овча купел“, ул. „Драгоман“ 74, сумата от 2 050 лева, представляващи направените в производството разноси вместо присъдените 7 035 лв., и е отхвърлена частната жалба в останалата ѝ част, по искането за изменение на решение №633 от 24.04.2020г., по т. д. №4510/2016г., СГС, ТО, VI-11, в частта за разностите.

Въззивникът „БЪЛГАРСКА БАНКА ЗА РАЗВИТИЕ“ АД, ЕИК 121856059, твърди неправилност на обжалваното решение, по подробно изложени съображения, като иска от съда да постанови решение, с което изцяло да отмени обжалваното решение, като незаконосъобразно, неправилно и необосновано, в случай, че бъде потвърдено обжалваното решение иска да бъде отменена наложената обезпечителна заповед – общ запор и възбрана върху имуществото на дружеството.

Въззивникът „ПОНССТРОЙ ИНЖЕНЕРИНГ“ АД, ЕИК 102907182, обжалва решението, като твърди, че същото е неправилно, поради наличие на съществени нарушения на съдопроизводствените правила и противоречие с материалния закон, по подробно изложени съображения, като иска от съда да отмени изцяло обжалваното решение и постанови решение, по силата на което да отхвърли като неоснователна молбата за откриване на производство по несъстоятелност срещу него, в случай че бъде уважена въззивната жалба иска присъждане на разноси за направените съдебни разноси пред двете инстанции, в случай че съдът потвърде обжалваното решение иска да бъде отменена наложената обезпечителна мярка- общ запор и възбрана върху имуществото на „ПОНССТРОЙ ИНЖЕНЕРИНГ“ АД.

В срока по чл.263, ал.1 ГПК „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД, ЕИК 130570053, е представил отговор вх. №58868 от 24.06.2020г. по описа на СГС на въззивните жалби на „БЪЛГАРСКА БАНКА ЗА РАЗВИТИЕ“ АД и „ПОНССТРОЙ ИНЖЕНЕРИНГ“ АД, в който поддържа становището, че същите са неоснователни, по подробно изложени съображения.

Въззивникът „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД, ЕИК 130570053, обжалва решение от 16.11.2020г., постановено по т.д. № 4510/2016г. на СГС, VI-11 състав, ТО, с което е изменено решение № 633 от 24.04.2020г. по същото дело относно присъдените му разноси в размер на 7 035лв. и с което второ решение вместо това са му присъдени разноси в размер на 2 050 лв., като твърди, че обжалваемия интерес е за сумата от 4 982лв., като иска от съда да отмени решението от 16.11.2020г. в частта за разностите и остави в сила решението от 24.04.2020г.

В срока по чл.276, ал.1 ГПК „ПОНССТРОЙ ИНЖЕНЕРИНГ“ АД, ЕИК 102907182, е представило отговор вх. №274268 от 04.02.2021г. по описа на СГС, в който поддържа становището, че следва да бъде оставена без уважение частната жалба на „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД срещу решение от 16.11.2020г. по т.д.

№4510/2016г., VI-11 състав, с което е изменено решение № 633 от 24.04.2020г. в частта за разносните и присъденият в полза на жалбоподателя адвокатски хонорар е намален от 5 985лв. на 1 000лв.

Софийският апелативен съд, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира следното:

Въззивните жалби и частната жалба са допустими – подадени са в срока по чл.633, ал.1 ТЗ, вр. с чл.62, ал.2 ГПК и чл.621 ТЗ, съответно в срока по чл.633, ал.1 ТЗ, вр. с чл.62, ал.3 ГПК и чл.621 ТЗ, от лица имащи право и интерес от обжалването - по отношение на въззивника „БЪЛГАРСКА БАНКА ЗА РАЗВИТИЕ“ АД, ЕИК 121856059, са налице преноставките на чл. 613а, ал.2 ТЗ, по което не се спори, а и се установява от приетите по делото съдебни експертизи, представените от страните доказателства и вписванията по партидата на длъжника в търговския регистър, известни на съда на основание чл.23, ал.6 ЗТРЮЛНЦ, срещу подлежащи на въззивно обжалване по силата на чл.613а, ал.1 ТЗ, във вр. с чл.258 ГПК, валидни и допустими съдебни актове.

Преценявайки основателността на подадените жалби, съдът взе предвид следното:

Производството по т.д.№4510/2016г. по описа на Софийски градеки съд, ТО, VI - 11 състав, е образувано по молба с правно основание чл.625 и сл.ТЗ, вх. № 77388 от 07.06.2016г. по описа на СГС на „Друм консулт“ ЕООД, ЕИК 200414932, за откриване на производство по несъстоятелност на „ПОНССТРОЙИНЖЕНЕРИНГ“ ЕАД, ЕИК 102907182.

В срока по чл.629, ал.4 ТЗ „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД, ЕИК 130570053, „ШНАЙДЕР ЕЛЕКТРИК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, ЕИК 121587769, и „ИНВЕСТБАНК“ АД, ЕИК 831663282, са поискали да бъдат присъединени като кредитори в производството, което искане е уважено от съда, с актове на съда от 01.11.2016г. и 22.10.2018г.

С определение от 08.12.2016г. съдът е прекрати производството по делото по отношение на „Друм консулт“ ЕООД, ЕИК 200414932, поради оттегляне на мобата.

Длъжникът „ПОНССТРОЙИНЖЕНЕРИНГ“ ЕАД, ЕИК 102907182, е оспорил молбите, като неоснователни и недоказани, по подробно изложени съображения поддържани и в съдебно заседание.

Първоинстанционният съд е приел, че „ШНАЙДЕР ЕЛЕКТРИК БЪЛГАРИЯ“ ЕООД не е носител на вземането спрямо ответникът, по подробно изложени мотиви.

По отношение на молителите „ХИДРОИНЖЕКТ“ ЕООД и „ИНВЕСТБАНК“ АД е прието, че са кредитори на длъжника с неиздължени вземания по търговски сделки, както следва: първият – за вземане по договор за СМР подписан между страните, с

който ответникът е възложил, а ищецът е приел да извърши СМР по укрепване на изкопи, конкретизирани по вид в Приложение № 1 на договора за обект Многофункционална спортна зала „Арена Бургас“, УПИ II, кв.15Б, по плана на к-с Изгрев, гр.Бургас в размер на 202 509.71 лв., извършените и приети СМР, плащането е предвидено да се извърши в 7 дневен срок от съставяне на актовете и фактурата или до 12.11.2015г. т.е. считано от 13.11.2015г. ответникът е в забава спрямо молителя за задълженията по главницата, както и за сумата от 20 250,97лв. – неустойка за забава за изпълнение на задължението; а вторият - за вземане произтичащо от търговска сделка - банков кредит - неиздължени суми към него в размера посочен в молбата и справката извлечение възлизащ в общ размер от 9 976 911, 86 лв. включващ главница, лихви и разноски.

За установяване на финансовото състояние на ответното дружество са приети съдебна финансово икономическа и счетоводна експертиза - основно и допълнително заключение.

В приключило предходно производство, образувано по молба за откриване производство по несъстоятелност пред VI - 10 състав на СГС, е прието, че за изследвания период 2011г. до 2017г. не са налице предпоставките да бъде открито производство по несъстоятелност спрямо ответника, като съдът е приел, че е обвързан от присъдената сила на така постановеното и влязло в сила съдебно решение. Поради което експертизата по делото и нейните икономически изводи ще бъдат обсъждат единствено за периода 2018 и 2019г.

Съдът е приел, че според приетите заключения собствения капитал на дружеството е положителна величина. Стойността на активите към 30.09.2019г. е 120 910 х.лв., като същия е и размера на пасива. Вертикалния анализ на активите показва, че дълготрайните активи са 18.56 % , краткотрайните активи съставляват 81.41 % и от тях вземанията възлизат в размер на 76.05 %, като се делят на вземания от клиенти и доставчици и други вземания. Разходите за бъдещи периоди са в незначителен размер. При проверка в счетоводството на ответникът вещото лице е констатирало, че вземанията, които са непогасени към ответното дружество по договори за обществени поръчки възлизат в размер на 11 053 618.86 лв., но изрично отбелязва, че независимо от осчетоводяването им не са му представени доказателства за изпълнение на самите СМР за които се следват. За изследвания 9 месечен период на 2019г. дружеството ответник има отчетени постъпления в размер на 1 619 634.32 лв. постъпили от МФ на Р Македония и от община Враца. Вещото лице при извършена проверка в община Враца е констатирало, че издадените от ответника две фактури към Община Враца и представени по делото на обща стойност 3 247 676.96 лв. / № 367 и № 368/ не са осчетоводени от същата и общината намира, че не дължи сумите по тях, поради което съдът намира, че същите не могат да се отчетат като приходи за 2019г. Вертикалния анализ на пасивите показва, че задълженията към финансовите предприятия - над 1 и до 1 години е 45.16 %, задълженията към доставчици - до 1 и над 1 година са 31.73 %, като останалите задължения имат незначителни дялове. Публично правните задължения на ответника според отразеното в

счетоводството му са в размер на общо 7 187 х.лв., от които данъчни 5 151 х. лв., осигурителни 421 х. лв. и задължения към персонала 1 615 х. лв. Вещото лице и в двете експертизи е изследвало показателите за ликвидност, съответно финансова автономност и финансовата задължнялост на ответното дружество. От тях съдът ще следва да съобрази само тези за 2018 и 2019г.

Показателите за обща ликвидност - 2018г.- 1.0786 , 2019г. - 1.0255

Показателите за бърза ликвидност - 2018г. - 0.9622, 2019г.-0.9606

Показателите за незабавна ликвидност -2018г.-0.0030, 2019г.- 0.0028

Показателите за абсолютна ликвидност - 2018-0.0030,2019г.-0.0028

От изводите в експертизите е видно, че показателите на дружеството за обща и бърза ликвидност са в референтните граници, но показателите за незабавна и абсолютна ликвидност и за двете години са много, много под референтните граници и равняващи се на нула.

Чрез краткотрайните активи и вземанията биха могли да се покрият краткосрочните задължения. Липсват финансови, парични средства и инвестиции, с които да се покриват краткосрочните задължения. Последното говори, че дружеството не е в състояние с необходимата бързина да погасява задълженията си към своите кредитори.

Коефициентите на финансова автономност и финансова задължнялост са както следва :

Финансова автономност :2018г.-0.0741 и за 2019г. - 0.0701

Коефициента на задължнялост :2018г.-13.4876 и за 2019г.-14.2587

И двата коефициента за двете години, като 2019г. говори за влошаване, показват, че дружеството не е финансово самостоятелно и е изцяло зависимо от своите кредитори, поради което може да се направи извод, както че е неплатежоспособно, така и че е свръхзадължияло.

Изводът за липса на финансова самостоятелност и свръхзадължнялост се подкрепя и от установения от експертизата факт, че постъпленията за 2019г. са отишли по сметка не на дружеството ответник, а по сметка на трето лице - Р. А.. Съдът е кредитирал представените от ответника писмени доказателств извлечения от търговския регистър, тъй като са такива от официален публичен сайт от които е видно, че е пристъпено към изпълнение по реда на Закона за особените залози от Българска банка за развитие АД, като вписани залози в полза на тази банка са над 30. Пристъпено е към изпълнение върху цялото търговско предприятие на ответника. Съгласно представената декларация по чл.38 от ЗОЗ и вписването в ТР по партидата на ответника Р. А. е депозитар, като нейната функция е да събира и разпределя постъпленията в рамките на изпълнението по ЗОЗ, поради което и средствата от дейността на дружеството постъпват по нейна сметка, в качеството й на депозитар.

От представено извлечение от търговския регистър и от агенция по вписвания -

регистър недвижими имоти се установява, че дружеството ответникът притежава апортирано имущество на стойност вписания капитал. Същият притежава и множество пътно-превозни средства, видно от удостоверението изпратено от КАТ при СДВР.

При така установените факти съдът е направил следните правни изводи :

Молителите Хидроинжектстрой ЕООД и Инвестбанк АД са кредитори с неиздължени вземания по търговски сделки спрямо ответникът и легитимирани да предават молба по чл.625 от ТЗ. Дружеството ответник макар и да притежава дълготрайни и краткотрайни активи и да упражнява търговска дейност, не притежава средства да се разплаща своевременно и в необходимите срокове със своите кредитори, което се е задълбочава във времето и това е установено по категоричен начин за периода след постановяване решението на VI-10 св., като не това не е временно състояние, а за трайно такова. Същото не е финансово автономно и е в изключителна зависимост от своите кредитори. Дружеството има публични задължения в изключително големи размери. Спрямо предприятието на ответника е пристъпено към изпълнение по реда на ЗОЗ от Българска банка за развитие. Финансовите показатели установени със заключенията на приетата по делото експертиза установяват по безспорен начин, че дружеството е неплатежоспособно и свръхзадължено. Съдът е приел, че съществуване на дружеството по този начин е опасно за търговския оборот, както и за неговите търговски контрахенти, които не получават своите вземания своевременно, а някои, като първия молител и изобщо до настоящия момент. Предвид на изложеното съдът е приел, че са налице предпоставките на чл.608 ТЗ /предвид искането за откриване производство поради неплатежоспособност, макар и същото да е и свръхзадължено/ и съответно на осн. чл.625 ТЗ следва да се открие производство по несъстоятелност спрямо ответното дружество, като се обяви и началната дата на неплатежоспособността на осн.чл.630,ал.1,т.1 ТЗ. Доколкото има предходно съдебно производство, решението по което е влязло в сила на 20.06.2018г., то съдът е приел, че като начална дата на неплатежоспособността следва да определи 1.07.2018г., доколкото за предходния период следва да се приеме наличие на влязло в сила отхвърлително решение.

Във въззивното производство е приета съдебно финансово - икономическа експертиза, представена по делото на 31.01.2022г., като според заключението на вешото лице:

- при проверка в счетоводствата на дружествата - кредитори „Инвестбанк“ АД и „Хидроинжект“ ЕООД, се установи, че съгласно счетоводните записи на двамата кредитори към датата на изготвяне на настоящото заключение/31.01.2022г./, размерът на задълженията на „Понсстройинженеринг“ АД към тях, е както следва:

1. 279 748,09 лв. - вземане на „Хидроинжект“ ЕООД към „Понсстройинженеринг“

АД, в т.ч: 202 509,71 лв. - главница; 49 952,41 лв. - законна лихва; 20 250,97 лв. - начислена неустойка; 7 035,00 лв. - съдебни разноски.

2. 11 900 371,46 лв. - вземане на „Инвестбанк“ АД към „Понсстройинженеринг“ АД,

в т.ч: 780 272,22 лева - присъдена главница; 7 369 984,38 лева - главница; 52 451,68 лева - законна лихва върху главница; 3 697 275,57 лева - лихва за забава; 387,61 лева - застрахователни премии.

- по отношение на коефициентите за ликвидност, финансова автономност, на задлъжнялост, за периода 2015г.-2020г., нещото лице, след като е посочило коефициентите за всяка година е присло:

1. за коефициента за обща ликвидност - изражението на коефициент със стойности около 2 се счита за оптимално, но има предприятия, които работят добре и при стойност с единица. От изчислените коефициенти за периода на 2015г. показателят е с препоръчителни стойности. За периода на 2016г. показателят е със стойности под 1 /единица/, което означава, че длъжникът не е бил в състояние да посрещне краткосрочните си задължения. За периода 2017 - 2019г. се наблюдават стойности, които са в референтните (препоръчителни) граници. Видно от изчисленията е, че за 2020г. този коефициент слиза под долната препоръчителна граница, което сочи, че длъжникът не е в състояние да погаси изискуемите си задължения с наличните текущи активи. Този коефициент сочи, че за 2020г. е налице краткосрочна неплатежеспособност на дружеството-длъжник.

2. за коефициента за бърза ликвидност - достигнатите стойности на коефициента на бърза ликвидност към 31 декември на съответната година от периода 2015 - 2020г., показват референтни величини, които са в рамките на общоприетите. Тук обаче трябва да се отбележи, че този коефициент е подкрепен основно от вземанията на длъжника, чиято събираемост обаче е съпроводена с висока степен на несигурност.

3. за коефициента за незабавна ликвидност- от изчислените коефициенти за периода 2015 - 2020г. е видно, че стойностите на този показател, за обследвания период, са значително под референтните. При необходимост дружеството-длъжник не е било в състояние да погаси незабавно своите текущи задължения.

4. за коефициента за абсолютна ликвидност- от изчислените коефициенти е видно, че за периода 2015 - 2020г. дружеството-длъжник не е било в състояние да уреди веднага задълженията си -стойностите са значително под референтните граници.

5. за коефициента за финансова автономност - за периода 2015 - 2020г. е видно, че съществуващите задължения на ответника не са обезпечени с достатъчно имущество. Дружеството-длъжник е със стойности на коефициента на финансова автономност значително под референтната граница и в крайно голяма зависимост от кредиторите си. Този факт се дължи на прекомерно нарасналите задължения и влошения финансов резултат, който по счетоводни данни за 2020г., е загуба в общ размер на 8.83 милиона лева и респективно намалението на собствения капитал.

6. за коефициента на задлъжнялост- за периода 2015 - 2020г. е видно, че дружеството -длъжник е със стойности многократно над общоприетите. От анализираната информация и изчислените стойности е видно, че длъжникът е в пълна зависимост от

кредиторите си и съответно в състояние на свързателност.

- вземанията на ответното дружество са в особено големи размери. При извършената проверка в счетоводството на ответника, той не предоставя подробни аналитични счетоводни данни за всяко едно вземане поотделно, а именно за основанията за възникването им, падежите, просрочията, настъпила погасителна давност, неплатежеспособност на длъжниците и пр.;

- ответното дружество, няколко години подред, не е извършвало инвентаризация на своите активи, не е съставяло инвентаризационни описи и сравнителни ведомости, поради което вещото лице не може определи стойността на имуществото по последния годишен финансов отчет, съобразявайки инвентаризационните отчети и сравнителната ведомост, изготвени във връзка със съставянето на този отчет.

- от направения анализ и извършените изчисления се установи фактическа неплатежеспособност на ответното дружество, както следва по периоди: за периода 2014 - 2020г. „Понестройинженеринг“ АД е със Z-score показатели значително под референтните от 1,23. Съобразно изготвения анализ по Модела на Алтман, „Понестройинженеринг“ АД е в състояние на пълна неплатежеспособност, свързателност и потенциален банкрут.

- от извършената проверка в счетоводството на ответника се установи, че счетоводството на дружеството е водено редовно и е съобразено със Закона за счетоводството и приложимите счетоводни стандарти по отношение на процесните вземания на „Хидроинжент“ ЕООД;

- ответникът не е предоставил на вещото лице данни, от които да е видно, че извършва търговска дейност към настоящия момент, както и през предходната 2021 г.

- от направения анализ и извършените изчисления се установява, че ползвайки балансовите стойности на краткотрайните активи на ответника, то видно е, че те не покриват неговите краткосрочни задължения.

- размерът на осчетовожените от ответника вземания, които към 31.12.2020г. са в общ размер на 95,42 млн.лв. или 79,47% от общо активите, не може да бъде потвърден.

Не са налице счетоводни и оценителски данни за извършване на реална преоценка, както на вземанията, така и на материалните запаси, от които да е видно каква част от вземанията на ответника са погасени по давност, каква част от тях са събирасми и каква е платежеспособността на длъжниците на „Понестройинженеринг“ АД. Включително осчетовоженото незавършеното производство от какъв вид активи се състои, какво е тяхното състояние и дали са налични.

- видно от съставените от длъжника финансови отчети, длъжникът притежава ликвидно имущество. Голяма част от неговите активи (70% - 80%) са вземания, ако тези вземания бъдат събрани това не би затруднило нормалната основна дейност на предприятието. Но след анализ на доклад на независим одитор, представен по партидата на дружеството в търговския регистър, вещото лице е приело, че вземанията на ответното

дружество не могат да бъдат потвърдени в размера, с който са осчетоводени.

- видно от направения финансово-икономически анализ, затрудненията на длъжника са трайни и без тенденция за подобряване на показателите.

- видно от предходните две заключения от първоинстанционното производство, както и от настоящото заключение, търговските книги на длъжника не са водени редовно при част от счетоводните записи, а именно: не е налице извършване на инвентаризация на активите и изготвяне на сравнителна ведомост; не е налице извършване на преценка/обезценка на активите на търговското предприятие-длъжник; част от годишните финансови отчети не са заверени от одитор; годишният финансов отчет за 2016г. е заверен от одитор, макар и извън законово установения срок, като там констатациите на одитора са с особено мнение, което е цитирано в заключението.

При така установените обстоятелства съдът достигна до следните правни изводи:

По въззивна жалба вх. № 39378 от 05.05.2020г. по описа на Софийски градски съд на „БЪЛГАРСКА БАНКА ЗА РАЗВИТИЕ“ АД, ЕИК 121856059, и въззивна жалба вх. № 39608 от 07.05.2020г. по описа на Софийски градски съд на „ПОНССТРОЙИНЖЕНЕРИНГ“ АД, ЕИК 102907182:

Разгледани по същество въззивните жалби са неоснователни:

За да постанови решение по чл.630, ал.1 ТЗ, съдът следва да установи наличието на твърдяните материалноправни предпоставки по чл.608, ал.1 или чл.742, ал.1 ТЗ, и липсата на предпоставките по чл.631 ТЗ, като всяка от страните в производството по несъстоятелност доказва фактите и обстоятелствата, на които основава исканията и възраженията си /чл.154, ал.1 ГПК, вр. с чл.621 ТЗ/.

Настоящият състав на съда споделя мотивите на първоинстанционния съд, в подкрепа на изводите, че „Хидроинжект“ ЕООД и „Инвестбанк“ АД са кредитори на „ПОНССТРОЙИНЖЕНЕРИНГ“ АД, ЕИК 102907182, по търговски сделки за парични задължения, и относно финансово –икономическото състояние на длъжника, и на основание чл. 272 ГПК, вр. с чл. 621 ТЗ, препраща към тях.

В допълнение, предвид възраженията във въззивната жалба, приема, че представените по делото доказателства към молбите за присъединяване от 19.09.2016г. /л.26/ и от 12.10.2018г./л.157/ и заключенията на приетите експертизи установяват, че „Хидроинжект“ ЕООД и „Инвестбанк“ АД са кредитори на „ПОНССТРОЙИНЖЕНЕРИНГ“ АД, ЕИК 102907182, по търговски сделки за парични задължения, които не е в състояние да изпълни, и по които плащанията са сирени, както следва: 279 748,09 лв. - вземане на „Хидроинжект“ ЕООД към „Понсстройинженеринг“; 11 900 371,46 лв. - вземане на „Инвестбанк“ АД към „Понсстройинженеринг“ АД, съгласно заключението на съдебно финансово - икономическата експертиза, приетата във въззивното производство, което не е оспорено от страните и което съдът кредитира, като пълно, ясно и обосновано.

Неплатежоспособността на длъжника се предполага от момента на спиране на плащанията, на основание чл.608, ал.3 ТЗ, което в случая е налице предвид липсата на плащане на задълженията към кредиторите.

Длъжникът трябва чрез пълно обратно доказване да обори установената презумпция, като по несъмнен начин докаже, че е платежоспособен и е в състояние да изпълни своето изискуемо парично задължение по търговска сделка /в този смисъл Решение № 376 от 19.05.2005г. на ВКС по т.д.№730/2004 г., ТК/, което в случая не е направено.

Доказателствената сила на счетоводните книги не е равнозначна на материалната доказателствена сила на официален свидетелстващ документ, а се преценява по вътрешно убеждение на съда, с оглед всички обстоятелства по делото, съгласно чл.182 ГПК.

С п о р е д Решение №42/25.02.2004г. на ВКС по гр.д.№485/2003г.,ТК - Доказателствената сила на счетоводните книги е производна и това следва от изискването на чл.146 ТЗ и чл.55, ал.1 ТЗ те да бъдат редовни. Редовността им обаче не се презюмира, а тя трябва да се докаже от страната, която се позовава на тях.

В производството по несъстоятелност длъжникът следва да докаже, че е водил търговските си книги съобразно изискванията на ТЗ и Закона за счетоводството, за да могат същите да му служат като доказателство /чл.55, ал.2 ТЗ/, че разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите, или че затрудненията му са временни/чл.631 ТЗ/.

Според заключението на приетата във въззивното производство експертиза – „видно от предходните две заключения от първоинстанционното производство, както и от настоящото заключение, търговските книги на длъжника не са водени редовно при част от счетоводните записи, а именно: не е налице извършване на инвентаризация на активите и изготвяне на сравнителна ведомост; не е налице извършване на преценка/обезценка на активите на търговското предприятие-длъжник; част от годишните финансови отчети не са заверени от одитор; годишният финансов отчет за 2016г. е заверен от одитор, макар и извън законово установения срок, като там констатациите на одитора са с особено мнение“.

Предвид изложеното, настоящият състав на съда приема, че счетоводните книги на длъжника не са водени съобразно изискванията на ТЗ и Закона за счетоводството, поради което не установяват по несъмнен начин, при условията на главно и пълно доказване, наличието на предпоставки извеждани от разпоредбата на чл.631 ТЗ, поради което молбата по чл.625 ТЗ се явява основателна.

При определянето на начална дата на неплатежоспособността – 01.07.2018г., първоинстанционният съд правилно е съобразил решението № 971 от 16.05.2018г., постановено по т.д.№341482016г. на СГС, търговско отделение, VI-10 състав, влязло в сила на 20.06.2018г./л.112-114/, като настоящият състав на съда споделя изводите на първоинстанционния съд и на основание чл.272 ГПК, вр. с чл.621 ТЗ,

препраща към мотивите на решението в тази му част.

Предвид изложеното, неоснователни са възраженията във въззивните жалби за недоказаност на задълженията на длъжника към молителите. По отношение на възраженията, че първоинстанционният съд не е разгледал направени възражения за погасяване на давност на задълженията на молителите следва да се има в предвид, че с отговора на исквата молба длъжникът е направил възражение за погасяване по давност само на задълженията към молителя „Инвестбанк“ АД, но не е на задълженията към молителя „Хидроинжект“ ЕООД. Предвид изложеното, дори и да бъде установено, че цялото или част от задължението на молителя „Инвестбанк“ АД е погасено по давност, това не обосновава промяна в направените изводи за основателност на молбата по чл.625 ТЗ на „Хидроинжект“ ЕООД, предвид изложените мотиви за достоверността на нередовно водените търговски книги от длъжника и липсата на предпоставките по чл.631 ТЗ, съответно не обосновава извод за неправилност на решението. Следва да се отбележи, че приетата във въззивното производство съдебно финансово - икономическа експертиза е изследвала въпросите относно обективното икономическо състояние към датата на изготвяне на заключението, което е взето в предвид от съда при преценка на основателността на молбите по чл. 625 ТЗ, поради което и възраженията за погрешна преценка от страна на първоинстанционния съд, поради неизследване на финансово икономическото състояние на длъжникът след - 18.12.2018г., съответно към 31.12.2019г., са неоснователни.

Възраженията на „БЪЛГАРСКА БАНКА ЗА РАЗВИТИЕ“ АД срещу изводите на съда при преценка наличието на предпоставките по чл. 608, ал.1 ТЗ, въз основа на установените коефициенти за ликвидност по отношение на длъжника, също са неоснователни, предвид изложените мотиви за достоверността на нередовно водените търговски книги от длъжника и липсата на предпоставките по чл. 631 ТЗ.

Съгласно разпоредбата на чл.630, ал.1, т.4 ТЗ, след като констатира неплатежоспособност с решението си съдът допуска обезпечение чрез налагане на заповед, възбрана или други обезпечителни мерки. От изложеното следва, че възраженията на въззивниците за неправилност на обжалваното решение, в частта, в която е наложен общ заповед и възбрана върху цялото имущество на длъжника също са неоснователни, тъй като и в тази част съдът е съобразил решението си със закона, в съответствие със задължението си по чл.235, ал.2 ГПК, вр. с чл.621 ТЗ. Отделно от това, настоящият състав на съда констатира, че към момента по партидата на длъжника в търговския регистър е обявено постановено решение по чл. 711 ТЗ по отношение на длъжника - решение № 261582 от 10.12.2021г., постановено по т.д. № 4510/2016г. на СГС, търговско отделение, VI-11 състав, с което съдът е постановил обща възбрана и заповед върху имуществото на длъжника. Постановеното решение по чл.711 ТЗ подлежи на незабавно изпълнение, съгласно чл.714 ТЗ, и следва да бъде съобразено от настоящият състав на съда, предвид задължението му по чл.235, ал.3 ГПК, вр. с чл.621 ТЗ, като същото обосновава извод, че дори и да е правилно възражението срещу постановяване на

общ запор и възбрана е решението по чл.630 ТЗ, то към настоящият момент то се явява неоснователно, тъй като отмяна на решението в тази му част няма да доведе до промяна в правната сфера на длъжника.

Предвид изложеното неоснователни са и исканията на въззивниците, при потвърждаване на обжалваното решение да бъде отменена наложената обезпечителна мирка – общ запор и възбрана върху имуществото на „ПОНССТРОЙИНЖЕНЕРИНГ“ АД.

Възраженията на „ПОНССТРОЙИНЖЕНЕРИНГ“ АД, основани на твърдени нарушения на съдопроизводствените правила – при събирането и оценката на доказателства във връзка с финансово икономическото състояние на длъжника, също са неоснователни и не обосновават неправилност на решението.

Действителното финансово състояние на длъжника е установено от заключението на съдебно финансово - икономическата експертиза, приетата във въззивното производство, което е отговорило на формулираните от въззивника въпроси, не е оспорено от страните, и което съдът е съобразил при постановяване на решението си.

Възраженията на „ПОНССТРОЙИНЖЕНЕРИНГ“ АД срещу определената начална дата също са неоснователни. Оттеглянето на молбата от първоначалният молител, след като по делото е бил конституиран като молител „Хидроинжект“ ЕООД, и направен отказ от искове от друг кредитор в паралелно производство по осъдителен иск – „Шнайдер електрик България“ ЕООД не може да обоснове различен извод от направения, тъй като нямат отношение към определянето на началната дата на неплатежоспособност.

Неоснователни са възраженията на „ПОНССТРОЙИНЖЕНЕРИНГ“ АД, основани на твърдения за липса на предпоставки за откриване на производство по несъстоятелност, предвид изложените мотиви от настоящият състав на съда за наличието на тези предпоставки, основани на анализ на събраните по делото доказателства и недоказаност наличието на предпоставките по чл. 631 от страна на длъжника. Настоящият състав на съда споделя цитираната от въззивника практика на ВКС, относима към определяне на началната дата на неплатежоспособност, но в случая съдът не се е отклонил от нея. Както бе отбелязано по-горе, съдът се е съобразил, с влязло в сила съдебно решение по друго дело, по което е прието, че към 20.06.2018г. – датата на която решението е влязло в сила, длъжникът не е в несъстоятелност, и правилно е приел за начална дата на неплатежоспособност най-близката към този момент дата - 1.07.2018г., като е съобразил финансово икономическото състояние на длъжника към този момент, установенот от приетите по делото експертизи. В случая следва да се допълни, че този извод се подрепа и от приложението на презумпцията по чл.608, ал.3 ТЗ, както и от отговора на въпроса по задача №1 от приетата във въззивното производство експертиза, според който – последното плащане на задължение от страна на длъжника към „Българска банка за развитие“ ЕАД е от 15.12.2016г.; по отношение на кредитора „Инвестбанк“ АД ответният не е предоставил подробности във връзка с извършване на погасявания; а по отношение на „Хидроинжект“ ЕООД не са отразени погасявания.

Тъй като длъжникът не обори чрез пълно обратно доказване установената презумпция чл.608, ал.3 ТЗ и крайните изводи на съдилищата съвпадат обжалваното решение следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

По частна жалба вх. № 303696 от 17.12.2020г. по описа на Софийски градски съд на „ХИДРОИНЖЕКТ“ЕООД, ЕИК 130570053:

В последното съдебно заседание пред първоинстанционният съд процесуалният представител на длъжника е представил списък за разноските и е направил възражение за прекомерност по отношение заплатеното адвокатско възнаграждение на адв. Чалева, в случай, че същото е определено над минимума по Наредбата.

Искането за изменението на решението е направено с въззивната жалба, в срока по чл.248, ал.1 ГПК, поради което следва да се приеме, че първоинстанционният съд се е произнесъл по редовно направено искане с допустим съдебен акт.

Разгледана по същество частната жалба е неоснователна.

Настоящият състав на съда приема, че изводите на първоинстанционният съд са правилни и законосъобразни, като на основание чл.272 ГПК, вр.621 ТЗ, препраща към мотивите на обжалваното решение.

Предвид възраженията в частната жалба следва да се има в предвид следното:

Обжалва се намаляването на присъденото адвокатско възнаграждение от 5 985лв. на 1 000 лв.

Правилно първоинстанционният съд е приел за основателно своевременно направеното възражение по чл.78, ал.5 ГПК, вр. с чл. 621 ТЗ, и като е съобразил действителната правна и фактическа сложност на делото, предприетите от адвоката на молителя фактически и правни действия по процесуално представителство, защита и съдействие при осъществяване на възложената му защита, и минималния размер на адвокатското възнаграждение, изчислено, съобразно чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения – за неопценяеми иски – 600лв., е приел, че заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно и същото следва да бъде намалено до размера на сумата от 1 000лв.

Според Решение № 70 от 25.08.2014г. на ВКС по т.д.№ 3560/2013г, 1 т.о., ТК, разрешението по което настоящият състав на съда споделя - Размерът на минималното адвокатско възнаграждение във връзка с осъществено представителство във фазата на разглеждане на молбата по чл.625 ТЗ се определя по чл.7, ал.1, т.4 от Наредба №1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Предвид изложеното и при съобразяване на цитираната съдебна практика на ВКС, възраженията за неправилност на обжалваното решение, основани на твърдения за неправилно определяне на размера на минималното адвокатско възнаграждение са неоснователни и не установяват твърдяната неправилност.

Поради съвпадане на крайните изводи на съдилищата съвпадат обжалваното решение следва да бъде потвърдено, като правилно и законосъобразно.

Воден от изложените мотиви и разпоредбата на чл.272 ГПК и чл.271, ал.1, изр.1 ГПК
Софийският апелативен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 633 от 24.04.2020г., постановено по т.д. № 4510/2016г. по описа на Софийски градски съд, търговско отделение, VI-11 състав.

ПОТВЪРЖДАВА решение от 16.11.2020г., постановено по т.д. № 4510/2016г. по описа на Софийски градски съд, търговско отделение, VI-11 състав.

Решението подлежи на вписване в търговския регистър при Агенцията по вписванията по партидата на „ПОНССТРОЙИНЖЕНЕРИНГ“ АД, ЕИК 102907182, на основание чл.624 ТЗ, вр. с чл.14 от ЗТРРЮЛНЦ, и в книгата по чл.634в, ал.1 ТЗ на Софийски градски съд.

Преписи от решението да се изпратят на Агенцията по вписванията и Софийски градски съд.

Да се изпрати препис от решението на страните, на основание чл.7, ал.2 ГПК, вр. с чл.621 ТЗ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния касационен съд в 7-дневен срок от вписването му в търговския регистър при Агенцията по вписванията, при условията на чл.280 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____